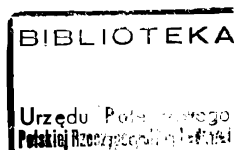

16 stycznia 1926 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *F16L 41/04*

Nr 2757.

Mannesmannröhren Werke
(Düsseldorf, Niemcy).

~~Kl. 47 f. 8.~~

47 f. 1, 41/04

Połączenie rury z odgałęzieniem.

Zgłoszono 13 września 1920 r.

Udzielono 4 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 1 maja 1918 r. (Niemcy).

Niniejszy wynalazek dotyczy połączenia odgałęzień rur z rurą główną zapomocą pierścieniowej wzmacniającej tulejki sięgającej pod brzeg otworu rury głównej, poza tem dotyczy części połączenia w rodzaju siodła, służącego do uszczelnienia połączenia.

Od znanych połączeń rur z odgałęzieniami tego rodzaju, niniejsze odróżnia się kształtem tulejki i odcinkiem rury z dolnym zgrubieniem. Ta tulejka przedstawia krótki, zupełnie gładki kawałek rury, który końcem zewnętrznym opiera się o wewnętrzną część siodła, a koniec wchodzący do otworu rury głównej, zostaje przez naciśnięte zgrubienie gwintowanego odcinka rury odgięty w ten sposób, że sięga pod brzeg otworu rury.

Zapomocą zgrubienia gwintowanego odcinka, tulejka zostaje mocno przyciśnięta do brzegów otworu w rurze głównej, przez co wytrzymałość połączenia zostaje zabezpieczona. Ze znanych połączeń odgałęzień z rurą główną, zapomocą rozciągających się tulejek, niniejsze połączenie wyróżnia się tem, że tulejka nie przylega do ściany rurowej jak dotychczas tylko w dwóch miejscach, lecz na całym swym obwodzie. Przez oparcie i przyleganie na całym obwodzie tulejki, rozluźnienie jak i przekroczenie tulejki, w otworze rury jest tu zupełnie uniemożliwione. Nagwintowany odcinek rury z dolnem zgrubieniem może być i później naciągany, bez obawy wypadnięcia tulejki z otworu rury.

Na rysunku jest przedstawione takie po-

łączenie do odgałęzienia rurowego. Na fig. 1 przedstawiono w przekroju i częściowo w widoku kształt części, który one przyjmują przed naciągnięciem gwintem.

Figury 2 i 3 przedstawiają w przekroju ewentualnie w widoku gotowe już połączenie.

Tulejka wzmacniająca składa się z krótkiej gładkiej rury *a*. Ta rura mieści się w gnieździe części siodłowej *c* rury głównej *b* i opiera się o tylną część gniazda *c*¹ tejże części siodłowej.

Część siodłowa jest uszczelniona w znany sposób na rurze *b* przy pomocy szczeliny *d*. W tulejce *a* znajduje się odcinek rury *e* ze zgrubieniem końcowym *e*¹. Z tymże odcinkiem rury *e* jest połączona gwintem rura *f*, opierająca się o część siodłową *c* na uszczelnieniu. Po wywierceniu otworu w rurze głównej, zostaje rura odgałęziona, jak na fig. 1 wskazuje, włożona do otworu rury *b* razem z tulejką *a*, poczem odcinek rury *e* zostaje przyciśnięty do góry w kierunku strzałki fig. 1. Przez naciśnięcie zgrubienia *e*¹ zostaje dolny brzeg tulejki *a* odgięty nazewnątrz w ten sposób, że mocno przylega do ściany rurowej. To położenie i wygląd części połączenia po złożeniu są przedstawione na fig. 2 i 3.

Jak z tych dwóch figur widać, założona tulejka *a* jest obcięta w dole odpowiednio do okągłości rury *b*; również i stożkowe zgrubienie *e*¹ odcinka rury *e* jest ukształtowane tak, że zagięcie tulejki *a* na całym

swym obwodzie musi przystawać do ściany rury.

Przez to osiąga się trwałe i pewne połączenie. Poza tem zostaje usunięte przez ten kształt rozszerzonego trzpienia pokręcenie zespołu połączenia podczas naciągania gwintem odcinka rury *e*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Połączenie rury z odgałęzieniem z pierścieniową tulejką wzmacniającą, sięgającą pod brzeg otworu rury i ze znajdującą się na ścianie rury częścią siodłową uszczelniającą, znamienne tem, że tulejka utworzona jest z gładkiego krótkiego odcinka rury (*a*), który jednym końcem opiera się o wewnętrzną część (*c*¹) części siodłowej (*c*), przyczem tulejka jest założona na drugim krótkim gwintowanym odcinku rury ze zgrubieniem na końcu i dociśnięta do brzegów otworu w rurze.

2. Połączenie rury z odgałęzieniem według zastrz. 1, znamienne tem, że tulejka i zgrubienie dolnego brzegu odcinka rury są ukształtowane podług okągłości rury głównej w ten sposób, że odgałęzienie na całym swym obwodzie przystaje do brzegów otworu w rurze, przez co nagwintowany odcinek rury z dolnym zgrubieniem, podczas naciągania nie zostaje przekręcony.

Mannesmannröhren Werke.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

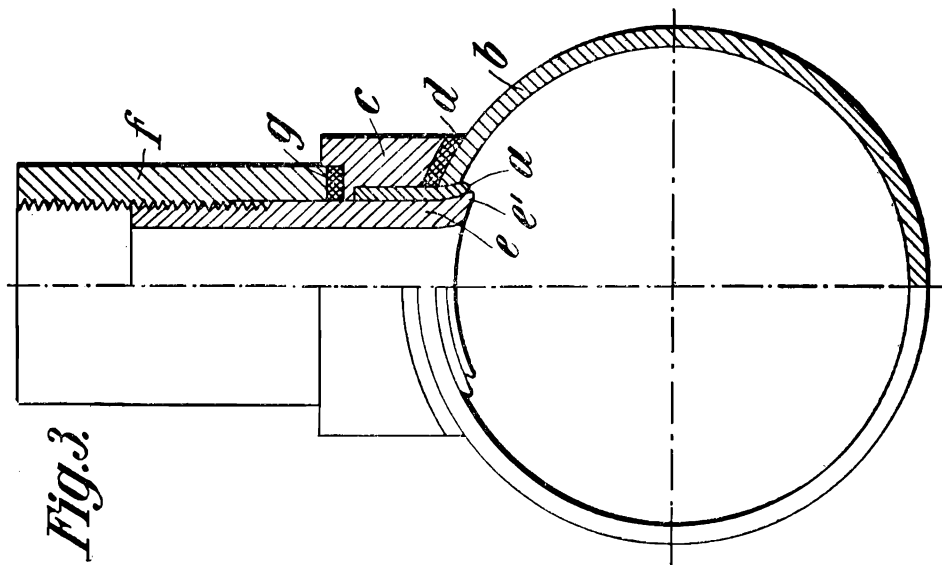

Fig. 3.

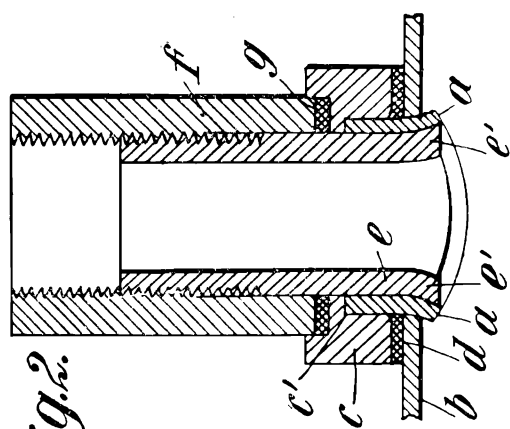

Fig. 2.

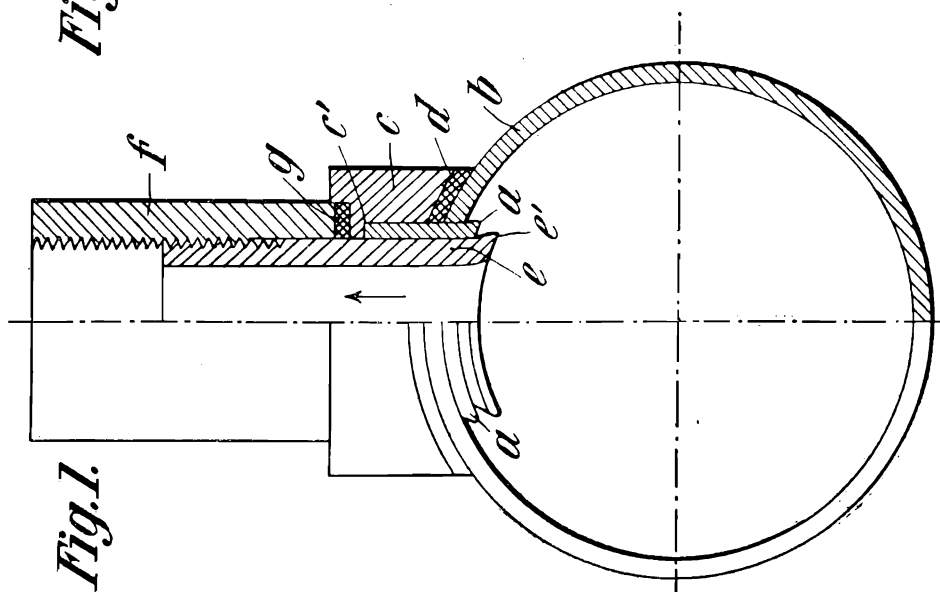

Fig. 1.